Ч. 34. Неділя 26 (13) лютого 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Програма праць парляменту. — Стан здоровля Цїсаря. — З урядничої комісиї. — Угорский сойм. — Делеґациї.

Підчас свого побуту в Будапештї президент австрийскої палати послів др. Паттай конферував з бар. Бінертом і з послами Ґесманом та Кіярім про проґраму найблизших праць парляменту. Найблизше засїданє парляменту має бути скликане на 7 марта. Вечером тогож дня розпічне свої наради буджетова комісия. Пленарні засїданя мають відбувати ся 2 рази на тиждень, щоби палата могла полагодити реформу закона про товариства. В тих двох днях буджетова комісия має радити вечером, а у всїх инших днях тиждня перед полуднем, щоби до 20 марта передискутувати буджет. Колиб се стало ся, буджет прийшов би на повну палату і був би полагоджений до 1 цьвітня, коли власне кінчить ся буджетова провізория. По тім на дневний порядок прийшов би контингент рекрута і кілька предложень. Також підчас весняної сесиї пленарні засїданя мали би відбувати ся тільки 2 рази тиждневo, щоби комісия для суспільного обезпеченя мала час на свої працї.

Угорске брюро кореспонденцийне доносить: Вість, яку повторили також деякі віденьскі письма о легкім перестудженю Цїсаря, єсть зовсїм неправдива. Цїсар почуває ся зовсїм добре, що виходить вже хочби з того, що у Монарха відбувають ся послуханя а крім того видано порученє що до зголошень до дальших послухань.

Субкомітет комісиї справ урядничих радив вчера дальше над службовою праґматикою і полагодив єї до §. 54 разом з численними змінами. На початку засїданя п. Рибар зголосив внесенє: Субкомітет комісиї справ урядничих, що радить над службовою праґматикою, витає вдоволенєм ухвалу урядників державних в Триєстї, в справі понеханя дальшого пасивного опору, а то зі взгляду на добро загалу. Субкомітет поручає правительству, аби як найскорше увзгляднило жаданя державних урядників в справі поліпшеня їх материяльного положеня. Субкомітет з своєї сторони зробить всьо, аби наради над службою праґматикою скоро покінчити. Субкомітет удає ся однако до цїлого державного персоналю з просьбою, аби у власнім інтересі понехано всього, що могло би ті наради заколотити, а тим самим дати правительству може пожаданий привід спротивити ся внесеням, які стремлять до поліпшеня службової праґматики в дусї жадань державного персоналю.

Представитель правительства шеф секциї др. Фріс виступив против того внесеня, позаяк послїдний уступ єго міг би викликати підозрінє, немов би правительство не відносило ся прихильно до жаданя урядників. А однако вже внесенє того предложеня є доказом, як прихильно відносить ся правительство супротив урядників. Коли правительство відмавляє своєї підпори деяким поправкам, то діє ся се з конечности береженя службових інтересів, як також в інтересї цїлого населеня і фінансів держави.

По короткій дискусиї внесенє Рибара ухвалено одноголосно.

В четвер радила дальше австрийска делеґация. По промові дел. Сукупа говорив Італїянець дел. Дельоґан, котрий обговорював італїяньско-австрийскі відносини і заявив ся за роз'оруженєм.

Дел. Кльофач заявив, що міністер заграничних справ не увзгляднив в своїх висновках сечій, які панують в заграничній політицї. Коли всї держави старають ся о сьвітові ринки, у нас не звертає ся уваги на економічні задачі. Широко обговорює бесїдник розвиток Німеччини, котра станула в торговельній полі-

2)

Дещо з технїки.

Написав — К. Вербин.

(Дальше).

Заким люди научили ся золото виполїкувати, мусїли без сумніву знаходити єго насамперед в більших кусиях, бо лиш так могли пізнати єго красу і ужиточність. Коли то було, нинї очевидно не можемо вже того знати; нинї навіть вже дуже трудно знайти більший кусень золота. Здає ся, як би єго вже давно люди визбирали, а нинї визбирують ще лиш то, що хиба лиш десь случайно лишило ся недобаченє. Найбільша, знайдена до нинї груда золота важила 1300 кільоґрамів, а той, що єї знайшов, заробив на нїй около 4 міліони корон. В Калїфорнії і в Австралії знаходжено грудки, що важили 70 до 100 кільоґрамів. Найчастїйше знаходжено грудки величини лїскового оріха аж до величини кулака.

Звідки взяли ся на земли так великі кусні золота, о тім єсть нинї двоякий погляд. Одні кажуть, що золото знаходило ся та й до нинї знаходить ся в глубинї більшими куснями яко застигла, колись розтоплена маса, після других золото було розпущене і відбула ся колись давно якась хемічна переміна, від котрої чисте золото сплило десь місцями або в малесенькі зеренця або й в більші грудки.

Чи сяк, чи так, нинї людем байдуже, коби лиш того золота було як найбільше.

Та ба, коли бо єго вже не стає; в найбогатших ще нинї копальнях золота, в Трансвалю, в полудневій Африцї так вже нинї єго мало, що самого чистого золота трудно знайти, а то, яке знаходить ся в скалах, так перемішане зі всїлякими иншими мінералами, що не можна єго звідтам инакше видобути, як хиба лиш штучним способом. Як вже сказано, уживано давнїйше ртути або живого срібла до того. Уживаний до того материял мусить кождому видавати ся дуже убогим в золото, коли зважить ся, що із 1000 кільоґрамів потовченого каміня добувано всего лиш 15 до 20 ґрамів чистого золота вартости яких 48 до 60 корон. При тїй роботї треба було розлупувати скали, товчи камінє на мілкий порох, мішати з водою і ртутею і в той спосіб виловлювати золото з него.

Показало ся однак, що й ртуть не годна виловити всего золота з каміня і що все ще досить значна часть єго лишила ся в тїй масї, яку вже оброблювано ртутею. Аж ось в 1890 р. винайшов Мек Артур Форест спосіб виловлювати ще й той останок за помочию розпущеного цянкалї. Розпуск той виловлює так все золото, що в каміню не остаєсь вже анї слїду з него.

Придивім же ся тепер чисто технїчній сторонї добуваня золота в теперішних часах, головно як она відбуває ся в Трансвалю. До вилупуваня золотоносного каміня уживають все ще як і давнїйше людских рук. В трансвальских копальнях працює рік річно около 170.000 чорних робітників. Виломлене камінє товчуть відтак на дрібний пісок і розмелюють майже на муку. Коли давнїйше виполїкувано золото, то розтовчену масу розколочували з водою і виливали до довгих деревляних жолїбців уставлених так, що сходили чим раз низше. На днї тих жолобів були поприбивані поперечні лати. Позаяк золото єсть майже десять разів тяжше як пісок, то оно скорше спадає в долину і осїдає за латами на днї жолобів, підчас коли пісок пливе з водою дальше. В той спосіб виловлювано яких 50 до 60 процент чистого золота.

Коли сей спосіб показав ся недостаточним, робили так: розтовчене на муку камінє мішали з водою і робив ся намул, до котрого додавали ртутн і добре все вимішували. Ртуть лучила ся з золотом в амальґам і захоплювала навіть такі частинки, котрі при виполїкуваню були би поплили з водою. З того амальґаму добувано відтак чисте золото за помочию огріваня. При 350 степенях зачинає живе срібло вже варити ся і з него робить ся пара, котра рурою виходить а золото, котре топить ся аж при 1000 степенях, остає ся на сподї в реторті. В той спосіб можна вже було видобути 90 процент золота.

Але з живим сріблом досить трудно обходити ся і годі єго так змішати з потовченим камінєм, щоби оно все золото виловило. До того показало ся, як вже сказано, найлїпшим цянкалї. Сіль тота розпущена у водї входить в найменшу частинку каміня і розпускає в собі

тиці побіч Анґлії, перегнала Франция і дійшла вже до зовсім чинного білянсу. Натомість пасива нашого торговельного білянсу з 55 міліонів в р. 1907 піднесли ся в р. 1910 до нечуваної суми 450 міліонів. Навіть Німець Штайнвендер не вагував ся схарактеризувати як слід нашої торговельної політики, тому не яло ся пускати мимо уший оклику пересторогн з уст славяньских послів, не яло ся добачувати в тім злоби або політичних упереджень, коли ті посли твердять, що наше міністерство заграничних справ веде політику безприміpно легкодушну, котра скорше чи пізнійше мусить покінчити ся катастрофою. Бесідник висказує бажане, щоби і у нас зближено більше представників промислу і торговлі до престола, як се діє ся в Німеччині і щоби не лише ґенерали рішали про нашу заграничну політику. Ніхто не має більшого інтересу від Чехів в удержаню та розцвиті сеї держави, бо ґеоґрафічне положене Чехії таке, що найблизшим єї сусідом є ненавистний пруский сусід. Чехи мають нині тілько вибір: або Австрия, або Прусия. Против теперішної заграничної і внутрішної державної політики Чехи ведуть опозицию, бо бачуть ясно, куди прямує політика німецкої держави та як наівно, против власних інтересів. Австрия стоїть на услугах німецкої держави. Трейчке отверто говорить про хвилю прилучення Австрії до Великої Німеччини. Через безсилу Австрию сильний німецкий промисл пре на всхід. Балкан вже заокупований ним.

Дальше обговорював бесідник всхідну політику в послідних лїтах і ствердив, що всхідну справу дириґують тепер з Берлина. Замість шукати опертя у славяньских елементів в Австриї, ґр. Еренталь почав антиславяньский курс в Австриї в Чехії і на півдні. Німеччині не треба сильної Австриї, Німеччина користає з нашої нещасної політики так супротив Росиї як і супротив балканьских держав. Політику, що веде до загибели держави так під взглядом культурним як і економічним, Чехи мусять остро поборювати. Бесідник домагав ся від міністра заграничних справ енерґічної інтервенциї з причини заповідженого пруским правительством видалюваня ческих робітників.

Відтак обговорював бесідник хорватский і білгородский процес та переслїдуваня Чехів антимілітарними процесами і закінчив заявою, що Чехи підносять опозицию против політики, котрої послїдним словом карабін і армата. Австрия передовсім покликана до сего, щоби поперти внесене Тафта в справі розоруженя. Було би се дїло історичне.

В дальшій дискусиї між иншими бесідниками промовляв дел. Цеглиньский. Обговорював політику тридержавного союза і відносини витворені почдамскою угодою. Відтак домагав ся управильненя австрийскої системи еміґрациї і охорони для еміґрантів, що могли би найти пристановище в Азиї. Перейшовши до відносин в Туреччині, які грозять вибухом війни, вказав на противавстрийскі статї „Нового Времени“, що мають на меті ударемнити зближене Росиї і Австриї та очернюване Українців і Поляків, аби против них можна послугувати ся поліцийними мірами. Бесідник осуджуючи ті зарядженя, виказує, що будучність Австриї лежить в признаню рівноправности всім єї народам.

Новинки.

Львів, дня 25-го лютого 1911.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував ад'юнктів будівництва: Ґевр. Альбрехта, Бр. Янушевсього, Л. Прухницкого, Ром. Табіньского, Йосифа Фоґельмана, Вол. Шустера, Ів. Вовконовича, Кар. Шіндлєра, Макс. Віртнера, Фр. Захара, Л. Новотарского, Ст. Дуніковского, дра Мар. Марціховского, Вікт. Лучкова і Ем. Веклюка інжинїрами; практикантів будівництва: Ґуст. Гіршгорна, Алекс. Боберского і Бінема Кляйнера та асистента політехніки: Меч. Заґурского і прив. архітектів: Вяч Ґржимальского і Леоп. Пржіхістіля ад'юнктами будівництва. — П. Намістник іменував ветеринаря повітового, Мар. Оржеховского старшим ветеринарем повіт., а асистента ветерин. Гавр. Мандельбавма ветеринарем повітовим.

— **Для укінчених богословів.** Подає ся до відомости, що укінчені богослови, маміряючі приступити до сьв. рукоположеня, можуть зголосити ся в канцеляриї Митрополичої Консисториї.

— **Шевченкове сьвято у Львові.** З огляду на заборону київского сьвята, що мало відбути ся 10 марта, рішено на вчерашнім засіданю львівского шевченківского комітету відложити заповіджений на 2 марта концерт на самі роковини смерти Кобзаря т. є на 10 марта в день сьв. Тарасія. Тогож дня відбудеть ся ілюмінация налїпками по цілім краю.

— **З „Сільского Господаря“.** Засідане секциї пасічничої „Сільского Господаря“, а рівночасно засідане „Союза пасічничо-торговельного“ відбуде ся в дни 6 марта о год. 9 перед полуднем в льокали нашого Товариства (Львів, Сикстуска 46) із слідуючим дневним порядком: А. Для секциї: 1) Нарада в справі переведеня в діло рішень загальних зборів з 1 і 2 лютого 1911, 2) Дальший плян акциї пасічничої. Б. Для Союза: 1) Справоздане з дотеперішної діяльности. 2) Дальша програма. 3) Внесеня. Просимо конечно і безусловно всіх П. Т. Членів Секциї і Союза — явитись! Президия. — Збори Філії „Сільского Господаря“ в Тернополи відбудуть ся 3 марта с. р. о 2 год. по полудни в сали Міщаньского Братства.

— **Дрібні вісти.** Місто Турка над Стриєм має після послідної конскрипциї 10.948 мешканців. — В Вабині на Буковині впав дня 20 см. около 5 год. пополудни серед блискавок і громів град величини волоского оріха. — Ві второк вечером застрілив ся в Самборі ученик IV кл. тамошної ґімназиї, Мариян Боровец лїт 17, син урядника суду із Старого Самбора. — Поліция арештувала аґента торговельного Ем. Крайзера за численні обманьства.

— **Репертуар руского театру в Дрогобичи.** В неділю, дня 26 лютого с. р. „Хата за селом“ народний образ зі співами і танцями в 5 д., написаний після повісти Крашевского.

— **З житомирскої „Просьвіти“.** В Житомири, столиці Волині, в Росиї, відбули ся дня 15 с. м. загальні збори тамошної „Просьвіти“. Членів явило ся мало, бо в послідні часи пішла чутка, що власти дивлять ся кривим оком на тих, що ходять до „Просьвіти“. По виборі нової ради один з членів виступив з внесенем заснувати у Житомири український клюб і щоб „Просьвіта“ підняла ся ролї фондатора клюбу. Внесене принято. Крім того ухвалено вшанувати память Шевченка концертом, відчитами та заснованєм читальні ім. Шевченка на однім передмістю.

— **Львів в числах.** Послідна конскрипция виказала, що Львів числив дня 31 грудня м. р. 206.574 мешканців, а то 196.257 цивільних і 10.317 войскових. З того в першій части (Зелена і Стрийске) мешкало 51.192 осіб, в другій (Городецке і Янівске) 75.276 осіб, в третій (Жовківске) 28.463, в четвертій (Личаківске) 28.757, а в пятій (Середмістє) 12.569 осіб. Всіх

золото. Коли зробити таку мішанину, що циянкалї виловить все золото і на споді осяде лиш сам намул, в котрім вже нема ані крихітолки золота. Щоби тепер з тої сполуки видобути золото, завішують в ній плити з мішанини цинку і олова; циянкалї лучить ся з тими плитами а на споді осідає чисте золото. Коли сей спосіб винайдено, почали в Трансвалю ще раз перерабляти то каміне, з котрого вже ртутею вибрали були золото, і показало ся, що в нім все ще була значна скількість золота.

В той спосіб добуток золота збільшив ся дуже значно, після коли ще в 1905 р. в самім Трансвалю видобуто золота за 20,800.000 фунтів штерлінґів, що добуток з кінцем 1909 р. виносив вже 30,900.000 фунтів штерлінґів. Ще й то треба тут зазначити, що в трох послідних роках видобуто на цілім сьвіті майже що року однакову скількість золота представляючу вартість около 1900 міліонів корон а з того в самім Трансвалю за звиш 700 міліонів корон. Виходить з того, що сам Трансваль добуває мало що не половину всего золота на цілій землі.

Але єсть ще богатше як в Трансвалю жерело добуваня золота, лиш ціла штука в тім, щоби єго звідтам видобути. Жерелом тим то морска вода. На сьвіті нічо не щезає, хоч би й усувало ся з перед наших очий і змислів. Та й золото, котре поволи десь щезає, не щезає без слїду, лиш десь подіває ся. Показує ся, що море як богато инших творив так і золото укриває в собі. Досліджено, що в кождих 1000 кільоґрамах морскої води єсть 32 до 60 міліґрамів золота, отже щоби видобути 1 кільоґр. золота, треба би ужити до того 30 міліонів кільоґрамів морскої води. Материялу на золото було би досить і єго би ніхто не бороняв, коби лиш знайшов ся спосіб, яким можна би добувати золото з морскої води. Правда, знайшли ся вже такі, котрі навіть повироблювали собі патенти на добуване золота з морскої води, але доси ще не чувати, щоби хтось хочби навіть і в Америці заложив фабрику для фабрикациї золота з морскої води. Коли же при пустимо, що все золото, яке находить ся на землі, впливало колись розтоплене із нутра землі, то може бути, що колись поступ в техвіці научить грядущі поколїня використувати і се жерело, бо ненаситна захланність, з якою рід людский не перестане мабуть нїколи шукати золота, поможе використати і се жерело.

2.

Кілька черт з історії і фабрикациї паперу.

Кому то нині при голові, звідки взяв ся той папір, котрий тепер з'ужитковуємо так величезними масами і котрий по містах валяє ся на улицях, на кождім кроці. То правда, що само слово „папір“ нагадує нам єгипетский папірус, але фабрикувати папір научили нас тоті самі Хінці, котрих тепер беруть ся на свій лад цивілізувати европейскі цивілізатори. Хінці виробляли папір вже від 150 р. по Хр. і робили єго з лика всїляких дерев. В половині осьмого столїтя научили хіньскі воєнні плінники робити папір Перзів в Хоросані і Самарканді а від тих научили ся Араби. Вже в 794 р. побудували були Араби в Баґдаді першу фабрику паперу а в 795 р. зачали уживати паперу до робленя записок в державних канцеляриях. Араби занесли відтак фабрикацию паперу до Сириї і Палестини, до Сицилії, північної Африки і до Іспанії. Первістно виробляли папір лиш учені для власного ужитку. Аж коли в Німеччині винайдено штуку друкарску, прибрала й фабрикация паперу більші розміри і то перв єтно в Німеччині, звідки відтак розширила ся по цілій Европі. Ще й нині виробляє Німеччина майже третину зі всего паперу на сьвіті.

За материял до виробу паперу служило первістно лико з дерев і всїляких ростин а відтак і шмати, котрі насампеpед товчено в моздірях а відтак розварювано. Пізнійше придумано до того т. зв. паперові млини. Розтовчені чи розмелені шмати розварювано, відтак у великих кітлах а розварену масу спускають у великі бодні, згладжені так, що там був прилад до безнастанного розколочуваня маси і до єї огриваня. Добре розварену масу черпано на відповідної величини сітки а коли она на них трохи пристигла і згусла, так, що зробив ся лист паперу, викидано єго і розвішувано на шнурах, щоби сох. То був т. зв. черпаний папір, котрий нині майже вже належить до минувшости.

(Дальше буде).

домів було 5.413, а партий 42.384. В послідній десятилітю число населеня зросло о 46.707 осіб або о 30 прц. Се число сьвідчить о дуже скорім розвитку міста, котре в 1890 р. числило 127.943 мешканців, в 1900 роцї вже 170.000, а в 1910 р. аж 206.576.

Всячина
для науки і забави.

— **Небезпечні дерева.** Здавен давна ходить чутка, що десь далеко в теплих краях єсть таке дерево, що коли чоловік ляже в єго тіни трохи спочити, засне під ним і вже більше не пробудить ся. Єсть то дерево манцаніля — назва іспаньска, котра по нашому значить „яблочко"; єго назвали так длятого, що она має овочі подібні до маленьких яблочок. Але хоч то й не правда, що чоловік міг би вже від самої тіни того дерева згинути, то таки оно дуже небезпечне. Дерево манцаніля належить до того рода ростин, що наше т. зв. песе молочко і росте головно в середній Америцї, на панамскій шийцї, в Ґуянї та на островах західної Індиї, де держать ся завсігди близько побережа і там творять иноді цїлі ліси. Овочі єго нагадують видом, запахом і краскою малі яблочка, але не один вже, що їх спожив, не побачив більше божого сьвіта. Сок тих овочів як і цїлого дерева єсть дуже їдкий, викликує в одній хвили в ротї і в горлї, в жолудку і кишках сильне запалене а навіть коли капне на тіло, викликує в одній хвили міхурі мов би від попареня а в наслідок того сильні болї. О тім переконала ся найліпше одного разу залога француского корабля „Клеопатра". Моряки купали ся і порозвішували свої сорочки на деревах манцаніля, не знаючи о тім нічого, як они небезпечні. Стягаючи біле з дерева поломили галузки а сок, що бризнув на їх тіло, так їх попарив, що они страшно попухли і довго натерпіли ся, заким подужали. Ще більшого нещастя наробили були дерева манцаніля на острові Мартиніцї. Одного разу навістила була сей острів страшна буря. В два днї опісля одержав ґубернатор острова вість, що на кількох малих острівцях коло східного побережа Мартиніки всї люди нагло посліпли. Висланий зараз на місце нещастя лікар войсковий переконав ся, що всїм тим людям лиця їх і повіки так страшно були запухли, що они не могли очий отворити. Загадка небавком виснила ся. Коли буря рознесла їх легко побудовані хати, они поховали ся під дерева, на своє нещастє під манцанілї. Буря ломила галузє тих дерев а сок з них разом з доцом бризкав людям в лице й очи та спричинив то нещастє. На щастє можна від зверхного попареня того соку вилїчити ся до шести або семи днів. З кукурудзяної муки роблять рід клейстру, котрим мастять попарені місця або й цїле тіло Также має бути помічний сок з т. зв. кедри, яка росте иноді й в суміш з манцанілевими деревами.

Але не треба аж до теплих країв їздити, щоби зробити хоч би не хотячи знакомство з небезпечним деревом. Пригода така може приключити ся й в Европі, чого доказом може послужити процес, який сими днями відбув ся в Берлинї. Причиною того процесу стало ся небезпечне дерево рід саклака, трояне дерево (Rhotoxicodendron), що росте в ботанічнім городі в Далем (Dahlem — коло Почдаму в Прусах). Якийсь купець запізвав фіскус — скарб державний яко властителя батанічного города о відшкодоване за то, що він набавив ся тяжкої хороби, з котрої ледви вилїчив ся, внаслідок того, що в городі коло так небезпечного дерева анї не поставлено остерігаючої таблиці, анї не забезпечено людий від него в якийсь инший спосіб. Дерево се, чи радше великий корч єсть дійстно дуже небезпечне. Скоро лиш доторкнути ся листя того дерева, то руки зараз опухають, показує ся запалене а иноді може прийти до спаралїжованя. Коли де білий як молоко сок з того дерева капне на тіло, то зараз робить ся міхур а в слід за тим і великий боляк, котрий лиш з трудом гоїть ся. Так стало ся і зі згаданим купцем, він каже, що навіть не дотикав ся того дерева, лиш случайно стояв близько него і длятого попав в дуже довгу і тяжку хоробу наскірну, котрої причину можна було лиш з великим трудом вислїдити. Фіскус виступив з доказом, що такі небезпечні дерева знаходять ся в многих ботанічних городах, а нїхто там перед ними не остерігає, та й не звістно о тім нічого, щоби хтось, що стояв під таким деревом, зараз занедужав. Знатоки однак орекли, що то дерево єсть дїйстно небезпечне і нема сумнїву, що можна від него занедужати. Суд внаслїдок того засудив фіскус на заплату лікаря і звернене всїх коштів лїченя. На тім однак справа не скінчила ся, бо прийде ще перед висший суд.

— **Заказ ловити соболї.** З Ірбіта, в пермскій ґубернії в Росиї наспіла така вість: Торговельники футер постановили віднести ся до президента міністрів телеґрафічно з просьбою, щоби заказав ловити соболї через два роки, бо лиш в той спосіб не допустить ся до цїлковитого їх винищеня. — Соболь, одно із найрідших зьвірят, котрого кожа дає дуже дорогі футра, жиє лиш в Сибіри і найдальше на північ положених сторонах Америки. Єго ловлять в лапку, але скоро зьвіря зловить ся, то мисливий мусить зараз бути при тім, бо зьвіря відгризає собі лабку і втікає. Мисливі, що полюють на соболї, гинуть нераз, бо пильнуючи лапки, замерзають серед страшенних морозів. Продаж соболів єсть монополем російского правительства. Найдорожші штуки вибирають для російского двору, а прочі поступають в торговлю і партиями по десять штук висилають ся до Липска і Льондону. Цїна буває всїляка і зависить від краски і того, звідки соболь походить. За одну кожу платять по 55 до 850 корон. На одно футро треба около 80 кож. Американьскі соболї суть значно дешевші.

— **Дяківске віче** всїх дяків галицких відбуде ся в Чорткові дня 1 марта ст. ст. 1911 р. в сали „Народного Дому" о 12 год. в полудне. Просимо всїх товаришів явити ся конче, всї як один, як також просимо всїх спріяючих дяківскій справі прибути на то віче. Буде обговорена дуже важна справа. Депутация зложить звіт з повороту з Відня, а також мають бути обговорені, взгядно ухвалені важні справи. За комітет вічевий: Петро Ясинчук. Димитрій Камінський, Константин Залїщук, Стефан Рибаконик, Лев Кушнїр, Ізидор Рудан.

Телеґрами.

Будапешт 25 лютого. В австрийскій делеґациї, підчас дискусиї над буджетом промавляв пос. Василько і прилучив ся до вотум довіря пос. Цеглиньского для міністра справ заграничних ґр. Еренталя. Бесїдник виступив против видумки деяких російских ґазет мов би Русини годили ся на нові тягари войскові з ненависти до Росиї або мов би то галицкі Русини хотїли дорогою війни помагати Украïнцям. Дел. Василько повитав зближенє Австриї до Росиї яко новий здобуток полїтики ґр. Еренталя.

Москва 25 лютого. 103 студентів університету видалено за участь в непокоях.

Петербург 25 лютого. В Харбінї померло вчера 24 осіб на чуму. На конференциї в справі поборюваня чуми відбутій у Владивостоцї ухвалено не впускати більше робітників жовтої раси.

Новоросийск 25 лютого. В селї Лїбґе над Чорним морем осуг сніговий звалив ся на школу і завалив її, причим згинуло 12 хлопців і 6 старших осіб.

Шарльоттенбурґ 25 лютого. Помер тут звістний повістеписатель Фридрих Шпільгаґен.

Цїна збіжа у Львові.

дня 24-го лютого:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·10	до	11·30
Жито	7·20	„	7·40
Овес	8 40	„	8·60
Ячмінь пашний	7·80	„	8 20
Ячмінь бровзарний	8·20	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	8·50	„	12·—
Вика	9·20	„	9·50
Бобик	8·—	„	8·40
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	75·—	„	88·—
Конюшина біла	105·—	„	120·—
Конюшина шведска	70·—	„	80·—
Тимотка	40·—	„	45·—

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

Ваше здоровлє поправите! Ваше ослаблене і болї згинуть, Ваші очи, нерви, мускули, мязи будуть сильні, сон здоровий, все Ваше здоровлє поліпшить ся, єсли будете уживати флюід ФЕЛЛЄРА в маркою „Elsafluid“. — Пробний тузин 5 К franco. Виключно висилає тілько аптикар Е. V. ФЕЛЛЄР, Stubica, Elsaplatz N. 260. Хорвация.

Кожда з Пань

не опре ся пробі, єсли огляне не без примусу замовленя прегарні новини в зефірах, барханах, воалю, сатини, шовку, атласї, оксфорті, адамашку, канафас, обрусах, ручниках і всякого рода полотен. Прошу жадати письменно найновійшої весняної колекциї взорів товарів полотняних і бавовняних, котру висилаємо ґратіс і франко. — Комплетні виправи шлюбні, для готелїв, санаторий, і т. и. — Ткальня полотен і перворядний дім висилковий

Братя Крейцар

Добрушка Ч. 11.

Прошу на пробу замовити 30 м. сортованих решток . К 18
6 простирал блїхованих 150/200 тілько . . . К 14
1 шт. румбурского полотна 20 м. тілько . . К 11

На случай несподобаня, товар приймаємо назад.

В житю ніколи більше!

Красна новість!

600 штук за К 4·20 с.

Дуже добрий позолочений годинник прецизийний пунктоально ходячий з ланцушком і 3-лїтною ґваранциєю. Один модний шовковий кр ават мужескій, 3 пари хусток до носа, 1 перстень муж. з емітациєю каміня правд., 1 прекрасне кишенкове зеркало, 1 шкіряний пулярес, 1 пара спінок до манкетів з золота дубле з замочком патентованим, 1 альбум з 36 найгарнїйшими видами сьвіта, 5 предметів jux, велика радість для молодих і старих, 1 дуже пожиточний підручник до листів, 20 приборів кореспонденцийних, і до того ще 500 преріжних предметів в хатї потрібних. Всьо разом, з годинником, котрий сам тії гроші варта, коштує лише К 4·20 с. — Висилка за послїплатою.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДІМ ВИСИЛКОВИЙ, КРАКІВ Ч. 154.

На случай неподобаня гроші звертаю. — При замовленю 2 пачок додаю: 1 анґ. бритву, 1 ел. ґарнїтур дамский: 2 бранзолєти, 1 пара кульчиків з патентованим замком.

„Olla“ фабрика ґуми Відень II/476, Praterstrasse 57. Можна набути у всїх аптиках і лїпших дроґеріях. — Поручає звиш 2000 лїкарів. 8—30

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пулярeси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.